

delé premoženje med ljudstvo, istinito tudi v lastini zjednačiti ljudi, toda jednaka razdelitev vsega premoženja ne razdira pojma zasebne lasti in je popolnoma različna od komunizma.

V tem oziru se tudi dandanes gledé na socijalno demokracijo čujejo napačni nazori. Marsikdo jim očita, da hočejo premoženje jednako razdeliti in s tega stališča pobija njihovo zvezo. Toda to ni resnično. Socijalna demokracija je v svojem bistvu komunistična in ne pozna nobene zasebne lasti.

Že ob jakobinskem času so se pojavljale komunistične ideje. Njihovi zastopniki so bili sansculoti — brezhláčniki. V jakobinskem klubu je sansculot Frančišek Boissel izkušal prodreti s komunističnimi načeli proti Robespierreu, toda ni šlo. Robespierre je zmagal in za nekaj mesecev sam gospodaril. Pod giljotino so padale i bogatinske, i sanscu-

lotske glave, dokler ni nad jakobinci samimi zmagala brezhláčna druhal v zvezi z mirnejšimi strankami. Revolucija se je pa kmalu sama razjedla in prepustila mesto vojaškemu samodržcu Napoleonu.

Žirondisti, jakobinci, sansculotje so tri struje v francoski revoluciji, ki pomenjajo tudi tri različna družabna načela. Vse tri so stale na stališču ljudske jednakosti; najdoslednejši med njimi sta bili zadnji. Prvi dve sta morali ravno vsled svoje nedoslednosti propasti; a tretja sploh ni samostojno živela, ker je njeno komunistično načelo dejanski za dlje časa nemogoče.

Rousseau je bil vsem trem strankam duševni voditelj. Žirondisti so imeli v Brissot-u svojega voditelja, jakobinci pa v St. Justu. Treba nam je o njem izpregovoriti nekaj besedij. (Dalje.)

Vabilo na naročbo.

Ako je potrebno, da ima omikan narod lepo književnost, potrebno je še bolj, da ima dobro književnost. In prav dobro, zares lepo književnost bi radi poskrbeli našemu narodu, zato vabimo leto za letom Slovence k naročbi „Dom in svet“-a.

Slaba književnost je narodom v pogubo. Kako žalosten vzgled nam je v tem oziru Francoska, ki telesno hira, ker je s slabim slovstvom pokvarjena njena nravnost!

Dobro slovstvo pa nam daje duševne moči, tolažbe, veselja; dobro slovstvo je kakor zdrava duša, ki oživlja vse telo.

Zberite se, Slovenci, okoli „Dom in svet“-a in pomozite nam pri tem delu! Kdor nam v srcu želi uspeha, tisti naj nam tudi v dejanju stori dobro delo; kdor nam je nasproten, tisti naj naši stvari vsaj ne škoduje. Saj škodo trpi jedino le naš narod.

Brez žrtev ni uspehov. Naročniki, ki lista ne morejo brati sami, dadó naj ga čitat drugim. Sevda se dá živeti in tudi dobro umreti brez „Dom in svet“-a, a dá se ravno s podporo pri našem listu storiti marsikako dobro delo.

Urednik ima trdno voljo, vedoma ničesar ne dati med svet, kar bi bilo zoper krščansko krepost in v duševno kvar bralcem. Toda ker imamo ljudje razne misli, tudi različno sodimo o tem, kar je pravo in dobro, kaj pa ni. Zatorej prosimo zaupanja, pa tudi prizanašanja.

Naš program je znan. Modroslovne nazore smo poljudno in kratko razložili v lanskem letniku „Dom in svet“-a, verske nauke razkladamo v „Zgodbah sv. pisma“. „Dom in svet“ bodi verna knjiga življenja, da se iz nje učimo, kakšno je, kakšno bi ne smelo in kakšno bi moralo biti.

Brez strahu in z dobro vestjo smemo obljubiti za novo leto dobre, tehtne in lepe tvarine v besedi in v podobi.

Vsem dragim prijateljem in naročnikom — po slovenski stari navadi — srečno novo leto v zdravju in v milosti božji!

V Ljubljani dné 1. prosinca 1. 1898.

Urednik.